

Niniejszy dokument nie stanowi doręczenia w trybie art. 15 zzs<sup>9</sup> ust. 2 ustawy COVID-19 (Dz.U.2021, poz. 1842)

Sygn. akt I AGa 184/21

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2022 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Grzegorz Krężolek
Protokolant:	Grzegorz Polak

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2022 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa M. M. (1)

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością  
w B.

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 16 marca 2021 r. sygn. akt IX GC 100/20

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od strony pozwanej (...)spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. na rzecz powoda M. M. (1) kwotę 4.050 zł (cztery tysiące pięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.**

SSA Grzegorz Krężolek

Sygn. akt : I AGa 184/21

## UZASADNIENIE

M. M. (1) w ostatecznie określonym żądaniu pozwu skierowanego przeciwko (...)spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B. , domagał się zapłaty kwoty 172.668,63 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie z tytułu cen towarów , które dostarczył pozwanej , w ramach prowadzonej przez strony współpracy handlowej za które pozwana nie zapłaciła mimo , że uznała swoje zadłużenie oświadczeniami datowanymi na 9 listopada 2018r i 13 sierpnia 2019r.

Wniósł także o obciążenie strony przeciwnej kosztami procesu.

Odpowiadając na pozew pozwana spółka domagała się oddalenia powództwa oraz obciążenia powoda kosztami sporu.

W swoim stanowisku podniosła zarzut przedawnienia zgłoszonego roszczenia argumentując, że dokumenty z 9 listopada 2018r i 13 sierpnia 2019r na które powołuje się powód, kwalifikując je jako zawierające oświadczenia spółki o uznaniu długu, nie mogą mieć takiego charakteru i nie powodują skutku przerwy biegu terminu przedawnienia roszczenia powoda.

Podnosiła, iż dokumenty te – wydruki (...) zostały przygotowane przez pracowników działu sprzedaży spółki pod wpływem powoda, który wszedł w ich posiadanie nie dysponując ku temu właściwymi uprawnieniami. Nie mogą być uznane za zawierające oświadczenie woli złożone w imieniu i ze skutkiem dla spółki, o uznaniu długu wobec powoda albowiem nie jest jasne kiedy i w jakich okolicznościach podpisała się na nich członek zarządu strony pozwanej E. P. (1). Co więcej na czasowo późniejszym z tych dokumentów jest tylko parafa, którą mógł złożyć sam M. M. (1).

Wyrokiem z dnia 16 marca 2021r., Sąd Okręgowy w Krakowie, w częściowym uwzględnieniu żądania zgłoszonego w pozwie:

- zasądził od strony pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. na rzecz powoda M. M. (1) kwotę 109.610,62 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 10.305,43 zł od dnia 06.12.2016r. do dnia zapłaty,

- 827,21 zł od dnia 09.12.2016r. do dnia zapłaty,

- 1.559,25 zł od dnia 16.12.2016r. do dnia zapłaty,

- 1.877,94 zł od dnia 17.12.2016r. do dnia zapłaty,

- 6.479,16 zł od dnia 18.12.2016r. do dnia zapłaty,

- 447,98 zł od dnia 19.12.2016r. do dnia zapłaty,

- 473,52 zł od dnia 20.12.2016r. do dnia zapłaty,

- 3.537,68 zł od dnia 23.12.2016r. do dnia zapłaty,

- 692,58 zł od dnia 24.12.2016r. do dnia zapłaty,

- 1.152,35 zł od dnia 25.12.2016r. do dnia zapłaty,

- 382,19 zł od dnia 28.12.2016r. do dnia zapłaty,

- 4.625,56 zł od dnia 30.12.2016r. do dnia zapłaty,

- 44.223,04 zł od dnia 31.12.2016r. do dnia zapłaty,

- 4.057,70 zł od dnia 01.01.2017r. do dnia zapłaty,

- 28.969,03 zł od dnia 02.02.2017r. do dnia zapłaty [ pkt I ],

- oddalił powództwo w pozostałym zakresie [ pkt II ] oraz

- zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 6.858,69 zł, tytułem części kosztów procesu. [ pkt III sentencji wyroku].

Sąd Okręgowy ustalił następujące fakty istotne dla rozstrzygnięcia:





Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach procesu był przepis art. 100 kpc , w ramach zastosowania którego Sąd Okręgowy wzajemnie je pomiędzy stronami stosownie do wyniku sporu rozdzielił. W części uzasadnienia poświęconej tej kwestii , szczegółowo wskazał sposób tego rozdziału, zważywszy na poniesione przez strony pozycje kosztowe i podstawy ich powstania.

W apelacji od tego wyroku strona pozwana , zaskarżając go w części uwzględniającej powództwo oraz rozstrzygającej o kosztach procesu , we wniosku środka odwoławczego, domagała się wydania przez Sąd Apelacyjny orzeczenia reformatoryjnego, którym powództwo zostanie oddalone w całości, a M. M. (1) obciążony na rzecz skarżącej kosztami procesu i postępowania apelacyjnego.

Środek odwoławczy został oparty na zarzutach :

- naruszenia prawa procesowego, w sposób mający dla treści rozstrzygnięcia istotne znaczenie , a to :

a/ art. 233§1 kpc poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny zgromadzonych dowodów i zastąpienie jej oceną dowolną. Błąd ten polegał na obdarzeniu wiarygodności relacji powoda w odniesieniu do okoliczności w jakich uzyskał on dokument (...) z dnia 9 listopada 2018r oraz faktów towarzyszących złożeniu podpisu pod nim przez prezesa zarządu strony pozwanej E. P. (1) .

Podnoszony błąd doprowadził, zdaniem skarżącej, także do niepoprawnych ustaleń w tym zakresie , które ustalone prawidłowo powinny być podstawą do oceny , iż E. P. nie mogła złożyć w sposób świadomy podpisu pod tym dokumentem , który powód wymógł na pracownikach pozwanej spółki , albowiem zajmowała się wówczas opieką nad chorym dzieckiem , co M. M. wykorzystał, celowo, zdaniem apelującej, nie kontaktując się w sprawie zadłużenia z wiceprezesem zarządu M. T. ,

b/ art.228 §2 kpc , w następstwie nie odroczenia rozprawy, w celu przeprowadzenia dowodu z zeznań E. P. (1) w sposób zdalny lub w formikę zeznań na piśmie mimo, że było to uzasadnione faktem sprawowania przez nią opieki nad dzieckiem,

c/ art. 271<sup>1</sup> kpc w zw. z art. 299 i 302§1 kpc poprzez wyrażenie przez Sąd niezasadnej oceny zgodnie z którą złożenie zeznań na piśmie może dotyczyć tylko relacji świadków i powoda mimo , iż normy procesowe umożliwiają przesłuchanie w tej formie także strony pozwanej . Ta nieprawidłowość doprowadziła do sytuacji w której prezes zarządu pozwanej nie była w postępowaniu przesłuchana w tej właśnie formie , w warunkach gdy jej stawiennictwo na rozprawie w celu złożenia zeznań z przyczyn obiektywnych było niemożliwe,

c/ art. 214 §1 kpc jako następstwa niezasadnego nie odroczenia rozprawy przez Sąd mimo że znał obiektywną przyczynę niestawiennictwa na niej głównego pełnomocnika procesowego strony pozwanej,

- naruszenia prawa materialnego przez niewłaściwe zastosowanie art. 554 kc w zw z art. 123 §1 pkt 2 kc , w następstwie niepoprawnej oceny , że podpisanie przez prezesa zarządu E. P. (1) dokumentu (...) z dnia 9 listopada 2018r może być potraktowane jako niewłaściwe uznanie długu spółki mimo , iż dokument ten został przygotowany przez pracowników spółki nieuprawnionych do jej reprezentacji, pod wpływem powoda , a prezes zarządu podpisała go w czasie, kiedy musiała opiekować się chorym , wymagającym stałej opieki, dzieckiem.

Skarżąca domagała się przeprowadzenia dowodów ze wskazanych w apelacji dokumentów dla potwierdzenia tego , że E. P. zaniechała prowadzenia działalności gospodarczej a główny pełnomocnik spółki był nieobecny na rozprawie , której Sąd I instancji nie odroczył , z przyczyny obiektywnej - pobytu na kwarantannie.

Wniosła także o przeprowadzenie w postępowaniu apelacyjnym dowodu z przesłuchania w charakterze strony E. P. (1).

Ponadto w piśmie procesowym z dnia 15 listopada 2022r , domagała się przeprowadzenia dowodu z nagrania z rozprawy przed Sądem Okręgowymi w Tarnowie z 5 października 2022 , zawierającego zeznanie M. M. (1). Dowód

ten miał potwierdzić okoliczności wskazane w tym piśmie , które miały być wybranymi przez skarżącą wyimkami z tych zeznań / por. 360 akt /.

Odpowiadając na apelację powód domagał się jej oddalenia jako pozbawionej uzasadnionych podstaw oraz obciążenia strony przeciwnej kosztami postępowania apelacyjnego.

Sprzeciwiał się także przeprowadzeniu przed Sądem Odwoławczym wnioskowanych przez przeciwniczkę dowodów , uznając je za spóźnione albo też nieistotne dla ustalenia faktów mających znaczenie w sprawie.

### ***Rozpoznając apelację, Sąd Apelacyjny rozważył :***

Apelacja strony pozwanej nie jest uzasadniona i podlega oddaleniu.

Nie można podzielić żadnego z zarzutów na których opiera się jej konstrukcja

Nie są uzasadnione zarzuty procesowe.

Na wstępie należy zaznaczyć ,że za pośrednictwem ich większości / poza zarzutem przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów / apelująca podważa decyzje procesowe Sądu I instancji , wobec których zawodowy pełnomocnik spółki nie sformułował zarzutów opartych na art. 162kpc / co przyznał na rozprawie apelacyjnej w dniu 6 grudnia 2022r / por. zapis dźwiękowy- minuty 10-13 , zapis skrócony k. 382 v akt/.

Już z powodu tego zaniechania , strona pozwana nie może skutecznie na krytyce tych decyzji, budować zarzutów stawianych w ramach środka odwoławczego i już z tej przyczyny zarzuty kwestionujące nie odroczenie rozprawy , oraz ograniczenie przeprowadzenia dowodu z przesłuchania stron do zeznań M. M. (1) nie mogą być uznane za uzasadnione.

Dla zapewnienia jednak kompletności wyводу, Sąd II instancji szerzej umotywuje ich nietrafność w dalszej części motywów.

Zarzut procesowy jest uzasadniony jedynie wówczas , gdy spełnione zostaną równocześnie dwa warunki.

Strona odwołująca się do niego wykaże , że rzeczywiście sposób postępowania Sądu naruszał indywidualnie oznaczoną normę [ normy ] formalne. Jednocześnie nieprawidłowości te prowadziły do następstw , które miały istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia. Nieco inaczej kwestię tę ujmując , zarzut procesowy jest usprawiedliwiony jedynie wówczas, jeżeli zostanie dowiedzione , że gdyby nie potwierdzone błędy proceduralne Sądu niższej instancji , orzeczenie kończące spór stron miałoby inną treść.

Biorca pod rozwagę to generalium , odeprzeć należy zarzut naruszenia art. 214 §1 kpc albowiem skazająca nie wykazała , że nie odroczenie rozprawy w dniu 16 marca 2021r stanowi naruszenie tego przepisu, a ten błąd miał wpływ na wynik sprawy.

Rzeczywiście na tej rozprawie strona pozwana była reprezentowana przez pełnomocnika substytucyjnego – adwokata K. K. - albowiem pełnomocnik główny - adwokat B. S. - nie mógł się z przyczyn zdrowotnych na niej się stawić.

Tym nie mniej okoliczność podawana przez obecnego na rozprawie pełnomocnika /krótki okres pomiędzy rozprawą, a datą ustanowienia jej w tej roli , nie może być uznany za ważną przyczynę usprawiedliwiającą odroczenie, w rozumieniu tego przepisu.

Przyjęcie pełnomocnictwa substytucyjnego , zważywszy na zawodowy charakter działania pełnomocnika musi być traktowane jako potwierdzenie , że pełnomocnik podejmujący się takiego zastępstwa, jest w sposób profesjonalny przygotowany do prawidłowego reprezentowania interesów procesowych zastępowanej strony, w trakcie rozprawy na której w tej roli występuje. Wymóg ten obejmuje także- co oczywiste - istoty sporu i akt sprawy.

Zatem powód wniosku o odroczenie podawany przez pełnomocnika substytucyjnego na rozprawie 16 marca 2021r / por. zapis dźwiękowy rozprawy minuty 3-12 , protokół skrócony k. 283 akt / trafnie , wbrew omawianemu zarzutowi , został oceniony przez Sąd Okręgowy za niewystarczający do tego aby wniosek uwzględnić.

Jego oddalenie nie stanowiło zatem naruszenia wskazanej normy procesowej.

Już tylko na marginesie należy dostrzec , iż pełnomocnik substytucyjny nie umiał odpowiedzieć na pytania kierowane do niego przez Sąd , a po wydaniu decyzji o nie odroczeniu rozprawy, opuścił salę rozpraw , nie uczestnicząc w dalszych czynnościach , tłumacząc to zachodzącą po jego stronie kolizją z czynnościami w innych sprawach z jego udziałem w tym dniu.

W tym miejscu należy dodać , że w warunkach nie podzielenia tego zarzutu , Sąd II instancji nie uwzględnił zawartego w apelacji wniosku o przeprowadzenie dowodu z dokumentu potwierdzającego wysłanie do Sądu I instancji wniosku o odroczenie rozprawy z dnia 16 marca 2022r , w uznaniu , iż fakty , które miałyby nim zostać potwierdzone są nieistotne dla oceny poprawności prawnej orzeczenia poddanego kontroli niestacycznej,

Niezasadny jest zarzut naruszenia art. 228 §2 kpc , w sposób opisany przez stronę pozwaną , dla braku wpływu treści wskazanego w jego motywach dowodu , na treść wydanego przez Sąd Okręgowy wyroku.

Dla oceny roszczenia M. M. (1) w związku z jedynym zarzutem , jaki jego roszczeniu zgłoszonemu w pozwie przeciwstawiła strona pozwana - zarzutu jego przedawnienia / por. treść odpowiedzi na popze4w k. 196-197 akt/ okoliczność czy E. P. (1) nadal prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą pod firmą (...) była prawnie niedoniosła . Istne było natomiast to , czy w dniu podpisywania dokumentu z 9 listopada 2018r była członkiem zarządu strony pozwanym , uprawnionym do jednoosobowej reprezentacji (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B..

Ta jej funkcja oraz uprawnienie do składania jednoosobowo oświadczeń w imieniu spółki , w tym oświadczeń woli w zakresie zobowiązań / bez ograniczeń w zakresie ich rodzaju i granic ilościowych/ były potwierdzone stosownymi wpisami w rejestrze przedsiębiorców KRS dotyczącym pozwanej.

Z załączonego do pozwu odpisu tego dokumentu taka funkcja i uprawnienie dla E. P. wynikały , a pełniła ona w spółce dodatkowo funkcje prezesa tego organu / por. k.12 -13 /

Już tylko na marginesie i dla porządku należy dodać , , iż mimo argumentacji zawartej w apelacji na temat obiektywnych ograniczeń w codziennym funkcjonowaniu z powodu opieki nad chorym i wymagającym intensywnej opieki dzieckiem, E. P. (1) nadal tę funkcję w ramach struktury korporacyjnej strony pozwanej pełni o czym świadczy aktualny odpis z rejestru przedsiębiorców dotyczący spółki , o który Sąd II instancji , działając z urzędu, uzupełnił dowody zgromadzone w sprawie / por. k. 377-381 akt /.

Zarzut naruszenia art. 271<sup>1</sup>kpc w zw. z art. 299 i 302 §1 i 304 kpc , zważywszy na argumenty powołane dla jego uzasadnienia jest niezasadny dlatego , że nawet nietrafne uznanie , iż możliwość złożenia zeznań na piśmie dotyczy jedynie świadków /nota bene wbrew argumentom skarżącej , Sąd I instancji nie stwierdził w motywach orzeczenia , iż ta forma zeznań jest możliwa tylko dla strony inicjującej postępowanie sądowe / nie miało wpływu na ostateczny wynik sporawy , tym bardziej , że przyczyną nie przeprowadzenia dowodu z przesłuchania E. P. (1) było jej niestawiennictwo na rozprawie w dniu 16 marca 2021r.

Wbrew stanowisku skarżącej , Sąd I instancji nie popełnił błędu formalnego nie przeprowadzając wówczas tego dowodu albowiem trafnie uznał , że przyczyna niestawiennictwa oraz postulat apelującej zastąpienia jej zeznań bezpośrednich, relacją złożoną na piśmie lub poprzez przesłuchanie zdalnie nie została dostatecznie wykazana.

Przypomnieć trzeba , iż wniosek o przesłuchanie strony pozwanej strona skarżąca złożyła w odpowiedzi na pozew , nie wskazując przy tym która spośród członkiń zarządu spółki ma być przesłuchana w tym charakterze. W szczególności,

wiedząc o już wówczas istniejących trudnościach po stronie E. P. (1) w ewentualnym stawiennictwie w Sądzie z uwagi nad konieczność spasowania opieki nad dzieckiem nie wniosowała aby była to wiceprezes M. F..

Wobec faktu , że to prezes zarządu podpisała w imieniu spółki dokument z 9 listopada 2018r., który dla oceny zarzutu przedawnienia , którym broniła się spółka miał kluczowe znaczenie , a także jak wynikało z twierdzeń pozwu i odpowiedzi na pozew miała prowadzić rozmowy z M. M. (1) na temat zadłużenia i warunków jego spłaty przez pozwaną , Sąd I instancji zasadnie uznał że za stronę pozwaną powinna być przesłuchana E. P. (1).

W tych okolicznościach jej niestawiennictwo mimo prawidłowego zawiadomienia strony o terminie rozprawy / z przyczyn wskazanych na rozprawie w dniu 16 marca 2021r./ poprawnie zostało uznane za przyczynę nie przeprowadzania tego dowodu podczas jej przebiegu.

Do tego dodać należy , że postulat obecnie skarżącej aby dowód ten prowadzić zdalnie lub na odebranie zeznania na piśmie, zasadnie nie został przez Sąd I instancji uwzględniony w uznaniu , iż zmierza o tylko do nieuzasadnionego wydłużenia czasu trwania postępowania przy padaniu przyczyny zmiany formy zeznań E. P. (1) , która nie została wykazana.

Skarżąca nawet nie starała się bowiem dowodzić, poprzestając w tym zakresie na twierdzeniach , których prawdziwości została zakwestionowana przez oponenta procesowego , że choroba dziecka uniemożliwia osobiste stawiennictwo prezesa pozwanej w Sądzie.

Dowód wskazujący na taki charakter opisanej przeszkody nie został nawet zawnioskowany , a niewątpliwie niezbędnym byłoby wykazanie takiego jej skutku poprzez opinię biegłego odpowiedniej specjalności z dziedziny medycyny.

Zatem w warunkach, gdy powód podnosił , iż opiekę tę E. P. (1) dzieli z ojcem dziecka, sama zaniechała złożenia w tym zakresie wobec Sądu orzekającego , także w ramach postępowania odwoławczego jakkolwiek oświadczenia, a stan zdrowia dziecka nie uniemożliwia jej dalszego piastowania funkcji w organie zarządzającym (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, ocena Sądu I instancji , prowadząca do decyzji procesowej o ograniczeniu dowodu z przesłuchania stron tylko do przesłuchania powoda nie może być oceniona jako niezgodna z normą procesową , której naruszenie zarzuca pozwana spółka.

Taka ocena tej decyzji Sądu Okręgowego ma także i to następstwo , że złożony w apelacji wniosek o przesłuchanie E. P. (1) przez Sąd Apelacyjny , jako spóźniony w rozumieniu art. 381 kpc , nie został uwzględniony.

Nie ma racji apelująca podnosząc zarzut naruszenia art. 233§1 kpc, w sposób wskazany w jego motywach.

Skuteczne postawienie tego zarzutu wymaga od strony wykazania na czym , w odniesieniu do zindywidualizowanych dowodów polegała nieprawidłowość postępowania Sądu, w zakresie ich oceny i poczynionych na jej podstawie ustaleń.

W szczególności strona ma wykazać dlaczego obdarzenie jednych dowodów wiarygodnością czy uznanie, w odróżnieniu od innych, szczególnego ich znaczenia dla dokonanych ustaleń , nie da się pogodzić z regułami doświadczenia życiowego i [lub ] zasadami logicznego rozumowania , czy też przewidzianymi przez procedurę regułami dowodzenia.

Nie oparcie stawianego zarzutu na tych zasadach , wyklucza uznanie go za usprawiedliwiony, pozostając dowolną , nie doniosłą z tego punktu widzenia polemiką z oceną i ustaleniami Sądu niższej instancji.

/ por. w tej materii , wyrażające podobne stanowisko , powołane tylko przykładowo, orzeczenia Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2001, sygn. IV CKN 970/00 i z 6 lipca 2005 , sygn. III CK 3/05 , obydwa powołane za zbiorem Lex/



Dopóty , dopóki ocena przeprowadzona przez Sąd ocena mieści się w granicach wyznaczonych przez tę normę procesową i nie doznały naruszenia wskazane tam jej kryteria , Sąd Odwoławczy obowiązany jest ocenę tę , a co za tym idzie także wnioski z niej wynikające dla ustaleń faktycznych , aprobować .

To, w jaki sposób strona pozwana motywuje jego realizację , wyklucza uznanie go za uzasadniony.

W miejsce rzeczowej, opartej na wskazanych wyżej kryteriach , odniesionej do indywidualnie oznaczonych dowodów [ i opartych na wnioskach z tej oceny ustaleń faktycznych , które przez to miałyby być podniesionymi wadami ] , polemiki ze sposobem postępowania Sądu Okręgowego , skarżąca ogranicza się do przeciwstawienia jej własnej ich wersji , jej zdaniem , poprawnej.

Nieprawidłowość Sądu na której oparty jest ten oraz zarzut nieprawidłowości części ustaleń - zgodnie z argumentacją apelantki - sprawdza się do tego ,że nie przyjął on wersji afirmowanej przez pozwaną spółkę zgodnie z którą powód wymusił na pracownikach pozwanej przygotowanie dokumentu (...) z 9 listopada 2018r., a następnie nakłonił E. P. (1) do jego podpisania , w warunkach gdy – zajmując się małym i chorym dzieckiem- nie była świadoma jego treści oraz skutku złożenia pod nim podpisu , w imieniu i ze skutkiem dla pozwanej.

Taki sposób motywowania obu zarzutów z przyczyn wskazanych wyżej , wyklucza ich podzielenie.

Odparcie, jako niezasadnych, zarzutów procesowych oraz dotyczącego ustaleń , ma to następstwo , iż ustalenia te , jako poprawne i kompletne dla oceny roszczenia M. M. (1) , Sąd Apelacyjny przyjmuje za własne.

Podstawą ich uzupełnienia lub zmiany nie mogły być także pozostałe wnioski dowodowe zgłoszone w apelacji oraz w piśmie z dnia 15 listopada 2022r.

Pierwszy z nich obejmujący wydruk z (...) dotyczący faktu zakończenia działalności gospodarczej przez E. P. (1) został oddalony dlatego ,że fakty możliwe dla ustalenia na jego podstawie, z przyczyn o których była mowa już wcześniej , nie były doniosłe dla wyniku sporu stron.

Wniosek o przeprowadzenie dowodu z nagrania rozprawy przed Sądem Okręgowym w Tarnowie i złożonych na niej zeznań przez powoda w charakterze świadka , Sąd II instancji oddalił albowiem zawodowy pełnomocnik skarżącej na pytanie przewodniczącego nie był w stanie w sposób zrozumiały dla Sądu wskazać, jakie fakty relewantne dla rozstrzygnięcia miałyby być za pośrednictwem tego dowodu wykazane /por. zapis dźwiękowy rozprawy apelacyjnej w dniu 6 grudnia 2022r.- minuty 13-18/.

Na podstawie ustalonych w postępowaniu ustaleń faktycznych za nietrafny należy uznać sformułowany przez pozwaną spółkę zarzut materialny.

Ustalenia te dają bowiem wystarczającą podstawę do uznania za zasadne stanowiska Sądu Okręgowego, zgodnie z którym dokument rozliczeniowy (...) z dnia 9 listopada 2018r , przygotowany na podstawie danych z systemu księgowego strony skarżącej przez jej pracowników , wskazujący na podstawy oraz rozmiar ilościowy zadłużenia (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. wobec powoda, potwierdzony podpisem uprawnionego do jednoosobowego działania za spółkę prezesa jej zarządu , złożonym obok pieczęci firmowej spółki / k. 18 v akt – numer karty , w aktach nieoznaczony - przyjęty przez Sąd II instancji/ zasadnie został uznany przez Sąd Okręgowy za formę niewłaściwego uznania stwierdzonego tym dokumentem długu pozwanej, prowadzącego do przerwania biegu przedawnienia roszczenia powoda o jego zaspokojenie w rozumieniu art. 123 §1 pkt 2 kc.

O możliwości takiej interpretacji tego dokumentu przekonuje nie tylko jego forma i treść ale także okoliczności faktyczne towarzyszące jego sporządzeniu.

Powstał on po tym, kiedy M. M. (1) , wcześniej wielokrotnie był zapewniany przez reprezentantów spółki iż zadłużenie to istnieje i będzie spłacone , a opóźnienie po stronie dłużnika wynika tylko z czasowego braku funduszy po stronie (...). Miało to miejsce również po tym kiedy pismem z dnia 1 listopada 2018r /por. k. 114 akt / wezwał stronę pozwaną

do natychmiastowej zapłaty zaległości wynikającej nie zapłaconych cen sprzedanych / i niespornie odebranych przez kontrahentkę/ towarów.

Z ustaleń wynika także , że powód chciał aby dane dotyczące podstaw i rozmiaru zadłużenia na 9 listopada 2018r nie były pomiędzy stronami przedmiotem sporu, stąd zwrócił się do pracowników spółki aby dokument ten przygotowali , opierając na danych z systemu księgowego dłużniczki.

Trzeba też wskazać , że pomimo takich twierdzeń, skarżąca nie dowiodła w postępowaniu aby powód wymusił przygotowanie przez nich tego dokumentu oraz aby prezes zarządu pozwanej nie zdawała sobie sprawy jaki skutek ma podpisanie takiego dokumentu , a wierzyciel wykorzystał jej sytuację osobistą do jego uzyskania.

Z podanych przyczyn w uznaniu apelacji za niezasadną , Sąd Apelacyjny orzekł o jej oddaleniu , na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 353 i 354 oraz art. 123 § 1 pkt 2 kc.

Rozstrzygająca o kosztach postępowania apelacyjnego, Sąd II instancji zastosował art. 98 §1 i 3 kpc w zw. z art. 391 §1 kpc i wynikającą z niego , dla wzajemnego rozliczenia stron z tego tytułu , zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy.

Kwota należna wygrywającemu M. M. (1) od przerywającej pozwanej , odpowiadając wynagrodzeniu pełnomocnika – adwokata , zważywszy na wartość przedmiotu zaskarżenia , została ustalona na podstawie §2 pkt 6 w zw. z §10 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia MS w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 [ DzU z 2015 poz. 1800].

SSA Grzegorz Kręzolek